

res, har jeg i mit arkiv en annonce fra Sydsvenska Dagbladet, hvor offentligt ansatte læger på Malmö Sjukhus annoncerer, at man kan henvende sig dér og blive testet anonymt, for det gjorde de, fordi de var fortvivlede over den viden, de sad inde med om, at folk med risikoadfærd holder sig væk fra testning.

Kim Mouritsen (V):

De nugældende retningslinjer i forbindelse med indsatsen over for hiv-virus og aids bygger, som det allerede er sagt, stadig på en forespørgselsdebat her i Folketinget i marts 1987, og den debat mundede som bekendt ud i vedtagelsen af en dagsorden, som bekræftede, at den danske indsats imod sygdommen bygger på frivillighed og anonymitet, åben, direkte og ærlig information, den enkeltes tryghed ved henvendelse til sundhedsmyndighederne samt ønsket om at undgå enhver form for diskrimination.

Men det er vel ingen overdrivelse at sige, at da disse principper blev vedtaget for 10 år siden, var aids hovedsagelig en sygdom, som ramte homoseksuelle mænd, og at der derfor også var en begrundet frygt for, at der på baggrund af den daværende viden om hiv-positivitet ville ske en fordømmelse af den smittedes adfærd.

Derudover gik alle i håbet om, at der hurtigt ville blive fundet en effektiv medicin, som ville kunne helbrede de hiv-smittede og aids-ramte. Ligeledes mente lægevidenskaben på daværende tidspunkt, at kun en mindre del af de hiv-smittede ville udvikle aids.

Meget har imidlertid forandret sig gennem de sidste 10 år. Vi ved nu, at alle hiv-smittede med tiden udvikler aids, og vi har desværre også måttet sande, at alle gang på gang er blevet skuffet, når en effektiv medicin er blevet stillet i udsigt, for der er stadig ingen medicin, der kan kurere smittede for deres sygdom.

Det mest positive, der kan nævnes i denne forbindelse, er de resultater, der er fremkommet ved hjælp af den nye kombinationsbehandling, for tilsyneladende kan den holde sygdommen i skak og forbedre de smittedes livsvilkår betydeligt.

Ligeledes kan vi konstatere, at stadig færre smittes, og denne kendsgerning er naturligvis også et bevis på, at den førte politik langt hen ad vejen har været effektiv.

Og vi kan også konstatere, at befolkningens viden om hiv og aids og naturligvis også om, hvordan man beskytter sig mod sygdommen, er

blevet langt bedre i de forløbne år. Den intensive informationskampagne, som hvert år bliver kørt for at informere om sygdommen, synes altså at have båret frugt.

Samtidig kan det også konstateres, at smittemønsteret har udviklet sig betydeligt siden 1980'erne, idet en stadig stigende del af de smittede i dag er heteroseksuelle.

I 1990 var fordelingen således, at 58 pct. af de smittede var homoseksuelle, mens kun 26 pct. var heteroseksuelle. I 1996 var fordelingen ganske anderledes, idet 34 pct. af de smittede var homoseksuelle mænd og 45 pct. var heteroseksuelle.

Da informationskampagnerne startede i 1980'erne, blev der i stor stil lagt op til en folkelig forståelse for beskyttelse i form af anvendelse af kondomer, men desværre har det vist sig, at der stadig væk er ca. 40 pct. af de seksuelle debutanter, der ikke benytter sig af denne form for prævention, og derfor er der stadig væk brug for en god og saglig information, der specielt henvender sig til de unge.

For så vidt angår tolerancetærsklen i Danmark kan man med rimelighed konstatere, at stadig flere i årenes løb er blevet mere tolerante i deres syn på homoseksualitet, og derfor er tiden nu også moden til, at vi så småt begynder at tage fat på nogle af de problemer, der eksisterer som følge af vores holdning til hiv-smittede og aids-ramte, og det vil sige, at den røde tråd i holdningen til hiv og aids for fremtiden bør bygge på såvel frivillighed som ansvarlighed.

Et væsentligt emne at diskutere, når vi taler om indsatsen over for hiv-virus og aids, er nemlig smitteopsporing, og for at forhindre spredningen af hiv-virus er det naturligvis vigtigt, at vi får kontakt med tidligere og nuværende partnere til den hiv-positive.

Derfor er det også yderst vigtigt, at smitteopsporingen er effektiv, og vi modtog i sidste uge et notat fra Sundhedsstyrelsen med anbefalinger og forslag til initiativer til forbedring af kontaktopsporingen.

I Venstre finder vi det glædeligt, at Sundhedsstyrelsen har sat emnet under lup, og at kontaktopsporingen søges gjort endnu bedre. Vi finder imidlertid, at det er vigtigt, at Sundhedsstyrelsen ikke nøjes med de foreslåede initiativer, og derfor lægger vi også vægt på det faktum, at styrelsen i notatet gør opmærksom på, at den vil tage initiativ til, at der udarbejdes nogle retningslinjer for kontaktopsporingen.